

[Justitsministeren.]

Det ærede 13de tingvalgte Medlem var ligesom det ærede 17de tingvalgte Medlem inde paa det, der skiller os, og jeg henvender mig her særlig til det ærede 17de tingvalgte Medlem, som jo brugte saa stærke Ord. Det ærede Medlem mente, at jeg vilde have været enig med Oppositionen i det hele, hvis jeg ikke havde ladet mig overbevise af Lægerne, en Karaktersvagthed, som det ærede Medlem ikke synes at ville tilgive mig i dette Liv. Jeg maa da til hans Trøst og til Opmuntring for mig selv sige, at jeg har ikke ladet mig overbevise af Lægerne, men jeg har set mit Synspunkt i denne Sag støttet fra lægelig Side. Hvis jeg har ladet mig overbevise af noget, er det af de Sager, jeg har med at gøre, nemlig om, at det i mange Tilfælde vilde være uheldigt, om Materialet i hvert Fald kom vedkommende syge personlig for Øje. Jeg har heller ikke forstaaet Lægernes Udtalelser i Betænkningen eller de Udtalelser til mig, som jeg refererede, som noget i Retning af Trusler, endsiges ganske uanstændige Trusler, og hvis det er mine Udtalelser, der har givet det ærede 17de tingvalgte Medlem den Opfattelse, maa jeg have udtrykt mig uheldigt. Jeg er ganske vist enig med det ærede 17de tingvalgte Medlem i, at man saa vidt muligt skal holde Lægerne, specielt Overlæger, noget nede, særlig fra et administrativt Synspunkt. Lægerne er gennemgaaende dygtige Fagmænd, men de er daarlige og dyre Administratorer. Mon det ikke er det ærede Medlems velkendte Egenskab som i hvert Fald en meget streng og sparsommelig Administrator, der har fyldt ham med den uudsigelige og utrolige Uvilje mod Lægerne ogsaa paa andre Omraader? Jeg er i Stand til at skelne mellem Lægerne i disses forskellige Egenskaber, og jeg er derfor ikke saa optændt af Harme mod Lægerne, som det ærede Medlem syntes at være. Jeg har i hvert Fald ikke opfattet de Udtalelser, der er fremsat fra lægelig Side over for mig, som Udtryk for noget blot i Retning af Trusler, men som en rent saglig Vurdering.

Jeg nævnte i Folketinget nogle Udtalelser fra de første Aar, efter at Forvaringsanstalten for Psykopater paa Sundholm var blevet oprettet. Justitsministeriet modtog da Henvendelser baade fra Anstaltens Inspektør og fra dens Speciallæge, senere afdøde Overlæge George E. Schrøder, som interesserede sig meget for dette Arbejde, og de paapegede det uheldige i, at Retskendelser om Udskrivning af de forvarede udførligt redegjorde for Lægens og Inspektørens Udsagn om den forvarede. I de Til-

fælde nemlig, hvor Lægen og Inspektøren under Hensyn til den forvaredes Tilstand var gaaet imod Udskrivningen, og hvor Retten derefter afslog Begæringen herom med Referat af deres Udtalelser, var det umuligt at undgaa — efter disse Patienters særlige Mentalitet —, at de, eller i hvert Fald mange af dem, ved at læse Kendelsen ofte fik det Indtryk, at de havde Anstaltens Ledelse og specielt Anstaltens Læge imod sig. Deres Syn paa Ledelsen og hele dens Gerning og navnlig deres Syn paa den Læge, der skulde hjælpe dem, vilde blive til Skade for deres egen fremtidige Sindstilstand. Landsretterne fik Henvendelsen til Udtalelse fra Justitsministeren og henviste til, at Kendelser skal være ledsaget af Grunde, men lovede i øvrigt ved Affattelsen af disse at have Opmærksomheden henvendt paa det rejste Spørgsmaal. Det vil altsaa sige, at Domstolene selv er klar over, hvor uheldigt det efter Omstændighederne er, at disse Sager skal behandles ved Domstolene.

Det hænder endvidere, at Personer, der udskrives fra et Sindssygehospital efter en Tvangsindlæggelse, har ønsket at faa en Afskrift af de Lægeerklæringer, der er afgivet om vedkommende. Det, jeg sigtede til, var bl. a. en Udtalelse i Anledning af et af disse Andragender fra en Overlæge, der over for Justitsministeriet skrev følgende:

„Det maa anses for principielt skadeligt for Patienter af den her omhandlede Karakter at faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med bl. a. Lægeerklæringer i deres Sag. Ifølge Sagens Natur, nemlig da de er sindssyge, forstaaer de ikke de Udtalelser om deres Sygdom, som findes i Erklæringerne, men opfatter dem som Forfølgelse. Og dernæst foranlediges de netop derved til at imødegaa den formentlige „Uretfærdighed“ og kommer derved ind i hele den samme sygelige Svikmølle, som man netop har befriet dem fra, og som mulig atter vil foranledige Indlæggelse paa Hospitalet.“

Af lægelige Grunde fraraadede han derfor, at den paagældende fik udleveret Afskrift af Erklæringerne. Og Ministeriet afslog Andragendet, hvad vi heldigvis kunde efter Loven, da han var udskrevet.

Men dette har efter min Mening vist — og det er dog en rent saglig Betragtning —, at man ikke med Grund kan rejse Kritik imod Justitsministeriet som den endeligt afgørende Myndighed, idet alle er klar over, at hvis Justitsministeren ikke selv er sindssyg — og saa yderligt er jeg dog ikke blevet stemplet endnu; at jeg er Psykopat, det har jeg maattet høre, men sindssyg dog